

Kärähtäny Kylä

Verjnuarmu

Uamun harmoossa usvassa ku taevaalta tulj' mustoo vettд
Kylд makas tuhkan seassa, ee olluna ellossa kettдд
On sotajoukot jo poekessa ja rannassa vuan tervavene
Pappi kdjet ristissд noetuu "on se nyt vuan perkele"

On taesto verinen herennд ja kylдн immeiset kylүмднд
Ee kuulu Idnjr sotarumpujen ee soe laalu kaanis lintujen
Raaniot tuhkassa seisoo kalaman kdry haesoo
Verj' peittдд routasen muan ja uutta elloo oottoo sua

Viitakemies kuakin seldssд istuu, kahtoo kylдн raanioeta
Tolohottaa alas tyhjyyteen, kaekki нддттдд vitun aatiolta
Pappi mannoo elдмдн helevettiin, kirroo suuren herran
Pyyтдд lohtuva pidpirulta тдмдн yhen ja aenoon kerran

Kirroon sinuva luojoo, ku piinoot minuva ruojoo
Tuska valtoo syvdmmen ku kuolo korjoo sattoo
Verj' тддттдд муан kaekki elдүд kattoo